

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și de către avocatul Croitoru Pavel în numele inculpatului Ciorchina Mihail, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019 și a sentinței Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 27 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ciorchina Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.05.2018 – 27.12.2018 (prima instanță);
2. 23.01.2019 – 27.05.2019 (instanța de apel);
3. 22.07.2019 – 21.01.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 27 decembrie 2018, Ciorchina Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa numită inculpatului s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 24.08.2016, aproximativ la orele 18:00, Ciorchina Mihail aflându-se în s. Chetrosu r-nul Anenii Noi, la km 22 a traseului R-2 Chișinău-Bender, în fața magazinului agro - alimentar ce aparține SRL "AgroFruct", în timpul unui conflict cu Cebotari Dmitri, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acte ilegale, urmărind scopul de intimidare a victimei și pentru a-i apărea o stare de temere și frică pentru viața și integritatea corporală, l-a amenințat cu răfuiala fizică și a îndreptat spre ultimul o furcă, iar după ce acesta a fugit, l-a urmărit amenințându-l cu omor și a aruncat furca

în direcția lui, creând astfel o situație de pericol pentru viață care a fost percepută real de către victimă.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal - *amenințarea cu omor și cu vătămare gravă a integrității corporale, existând pericolul realizării acestei amenințării.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în procuratura Anenii Noi, Stăvilă Alexei, solicitând casarea parțială a sentinței în partea ce ține de pedeapsa stabilită, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că: prima instanță nu a ținut cont de recomandările Curții Supreme de Justiție cu privire la individualizarea pedepsei și anume faptul că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, reeducarea și încadrarea inculpatului Ciorchina Mihail în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acestuia de libertate, deoarece numai această pedeapsă poate duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

3.2 Avocatul Croitoru Pavel în numele inculpatului Ciorchina Mihail, solicitând casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că: fapta săvârșită de Ciorchină Mihail nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, este nefondat argumentul primei instanțe privind existența amenințărilor cu moartea, existența pericolului realizării acestor amenințării cât și apariția fricii victimei precum că viața ei se află în pericol, întrucât, nu a fost demonstrat prin probe pertinente faptul că amenințarea victimei a fost una serioasă și reală, că amenințările puteau fi realizate în scurt timp, dar și însăși existența faptului amenințării cu moartea.

Din declarațiile victimei reiese atât lipsa existenței amenințărilor cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, conflictul între Ciorchina Mihail și Cebotari Dmitri nu era într-atât de grav încât să degenereze în dorința lui Ciorchină de a-l ucide pe Cebotari sau să-l amenințe cu moartea, faptul că Ciorchină se afla față de Cebotari la o distanță suficientă pentru a-l nimeri cu furca, în cazul în care Ciorchină într-adevăr și-ar fi dorit acest lucru, în momentul discuției dintre inculpat și victimă au fost prezente 5 persoane, fapt care reduce la minim riscul cauzării vătămarilor corporale sau luarea de viață, a mai indicat că lipsesc și semnele laturii subiective întrucât Ciorchina Mihail nu l-a amenințat pe Cebotari Andrei cu

lipsirea de viața sau vătămarea gravă a integrității corporale și nici nu a avut intenție să-1 amenințe.

Având în vedere declarațiile incerte ale victimei, faptul că Cebotari Dmitri după incident dorea stabilirea unor relații comerciale cu inculpatul și încheierea unor tranzacții financiare, fapt confirmat de victimă în ședința de judecată, portretul psihologic pozitiv al inculpatului, caracterul nepericulos al conflictului, consideră că se constată cu certitudine că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal.

Adevărata cauză pentru care victima Cebotari a insistat asupra tragerii la răspundere penală a lui Ciorchină este conflictul între fratele victimei pe nume Andrei Cebotari și inculpat. Între ei de mai mulți ani există o serie de litigii civile, examinate în judecătoria Anenii Noi, printre care, acțiunea lui Ciorchină către Andrei Cebotari privind încasarea datoriei, acțiunea Select Frigo SRL, condus de Ciorchină către Anglo Fruct SRL, condus de Andrei Cebotari privind demolarea magazinului și eliberarea căii de acces. Scopul urmăririi penale este de a-1 intimida pe clientul său să renunțe la pretențiile sale în acțiunile civile menționate. Chiar și în declarațiile date de către Cebotari în ședința de judecată din 28.10.2017, acesta declara că poate și mergea la împăcare cu Ciorchină însă condiționa cu careva recipise prin care se confirma transmiterea banilor către Ciorchină.

În sensul constatării existenței faptei infracționale, urmează a fi dată apreciere critică declarațiilor martorilor Ignat Anatolie și Șalopa Alexandru sub aspectul credibilității acestora, or, prima instanță nu s-a expus asupra acestor aspecte invocate de către apărător.

Inițial pentru fapta dată în privința lui Ciorchină Mihail a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI XXXXX din 09.09.2016 pentru comiterea faptei prevăzute de art. 354 Cod Contravențional, fiind stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 50 u.c. care a fost executată de către Ciorchină. Procesul verbal cu privire la contravenție a fost contestat de către victima Cebotari Dmitri, care a solicitat anularea procesului verbal. Contestația a fost examinată la judecătoria Anenii Noi, de către judecătorul Brai Igor și judecătoarea Chiperi Măria, în ordine de reexaminare. În cadrul procesului dat, au fost audiați de două ori martorii acuzării Șalopa Alexandru și Ignat Anatolie. Astfel, este deosebit de util compararea declarațiilor care le-au dat aceștia în diferite perioade de timp asupra aceluiași circumstanțe de fapt.

Este relevant faptul că în contestația depusă, Cebotari Andrei insista asupra faptului că Ciorchină Mihail urmează a fi tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal, huliganismul agravat. Prin urmare, miza și necesitatea victimei era de a proba faptului aplicării de către Ciorchină a armei adică a furcii, dar nu și a faptului amenințării cu moartea sau cu vătămarea gravă a integrității corporale, care nu se conținea în latura obiectivă a

infracțiunii de huliganism agravat. Din aceste considerente, în ședințele de judecată în cauza contravențională nici un martor al apărării nu a declarat că ar fi auzit ca Ciorchină să-l fi amenințat pe Cebotari cu moartea sau cu vătămarea gravă a integrității corporale.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată în cauza nr. XXXXX, în ședința de judecată din 7 decembrie 2016, martorul Ignat a comunicat că "Ciorchină Mihail fugea după Cebotari Dmitri și îl numea cu cuvinte necenzurate". De asemenea, martorul Șalopa în ședința de judecată din 7 decembrie 2016 a declarat același lucru că "Ciorchină Mihail cu Cebotari Dmitri se sfădeau, se numeau cu cuvinte necenzurate". Celălalt martor care a fost audiat pe nume Martînenco Sergiu de asemenea nu a auzit careva amenințări și nu a văzut nici faptul ca Ciorchină să fi aruncat cu furca în Cebotari. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din data de 20.11.2017, martorul Șalopa a declarat același lucru, precum că "erau folosite cuvinte necenzurate din partea lui Mihail și din partea lui Dumitru". În aceeași ședință de judecată, martorul Ignat a comunicat că "am auzit înjurăturile. Nu am auzit clar ce a spus". De remarcat că martorul Martînenco care a dat declarații la aceeași ședință a comunicat că nu a auzit careva amenințări, precum și faptul că l-a văzut pe Ciorchină din momentul când a început să fugă după Cebotari și pînă s-a oprit însă nu a văzut ca Ciorchină să fi aruncat cu furca. Aceasta este o declarație care combate declarațiile celorlalți martori precum că Ciorchină ar fi aruncat furca în direcția lui Cebotari.

După anularea procesului verbal cu privire la contravenție, pe aceeași faptă a fost pornită o cauză penală în baza art. 155 – amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Astfel, a apărut necesitatea în a dovedi faptul că Ciorchină l-ar fi amenințat pe Cebotari, prin urmare, s-au schimbat și declarațiile martorilor, or, martorul Șalopa în ședința de judecată din 25 octombrie 2018, deja a comunicat că a auzit că Ciorchină l-ar fi amenințat cu moartea pe Cebotari, în acest context, - cum se face că martorul în anul 2016 și 2017 nu ținea minte că ar fi auzit amenințări iar în anul 2018 deja a auzit?. Sub acest aspect, este emblematică și declarația dată de către martorul Ignat în aceeași ședință de judecată, când a spus cu tărie și a confirmat repetat că nu a auzit careva amenințări din partea lui Ciorchină. În pofida faptului că acuzatorul a dat citire declarațiilor sale date în cadrul urmăririi penale, martorul Ignat continua să afirme că nu a auzit amenințări. Doar după o serie de presiuni evidente din partea acuzatorului, martorul a înțeles ce se cere de la el, schimbându-și iarăși poziția și declarând că a auzit amenințări cu moartea din partea lui Ciorchină.

Credibilitatea martorului Ignat se mai știrbește și prin faptul că acesta a confirmat în instanța de judecată că a depus declarații mincinoase în cadrul audierii în calitate de martor la poliție la data de 25.08.2016. Astfel, la acel moment, fiind preîntâmpinat de răspunderea pentru darea de declarații mincinoase conform art. 312

Cod penal, a comunicat că nu a văzut cum Ciorchină ar fi aruncat cu furca în Cebotari. Ulterior, acesta și-a schimbat declarația spunând că a văzut cum a aruncat furca. În ședința de judecată din 25 octombrie 2018, martorul Ignat a declarat că Ciorchină ar fi aruncat cu furca în Cebotari de la o distanță de 2-3 metri. Această declarație doar întărește convingerea că martorul Ignat nu a văzut ca Ciorchină să fi aruncat furca, or este imposibil fizic ca Ciorchină să arunce cu furca în Cebotari stând la o distanță de 2 sau 3 metri de acesta în așa fel ca să nu îl nimerească dar furca să cadă la un metru distanță de victimă. De altfel, declarația martorului Ignat precum că furca s-a înfipt în pământ este contradictorie cu declarația martorului Șalopa, care a declarat că furca nu s-a înfipt după aruncare dar a căzut jos.

De asemenea, sunt contradictorii și declarațiile acestor martori în privința acțiunilor lui Ciorchină Mihai după ce a luat furca. Martorul Ignat a comunicat că Ciorchină s-a pornit după Cebotari cu furca după începerea conflictului fugind în direcția Anenii Noi, în contradictoriu, martorul Șalopa a comunicat că după ce Ciorchină a luat furca în mână, Cebotari mai întâi a intrat în magazin iar Ciorchină a intrat după Cebotari și ambii au ieșit pe altă ușă. De asemenea, suscită dubii declarațiile martorului Ignat precum că a văzut cum Ciorchină a aruncat cu furca în Cebotari însă a intrat în magazin să vândă, fără să întreprindă careva acțiuni de contracarare a *atacului* asupra șefului său, în pofida faptului că Cebotari se afla în pericol de moarte, așa cum a declarat însăși martorul Ignat.

Ambii martori se află în relații de subordonare față de victima Cebotari și chiar dacă aceștia au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea de declarații mincinoase, credem că obiectivitatea și veridicitatea mărturiilor și declarațiilor lor urmează a fi apreciate cu precauție.

Raportând la cele expuse mai sus, analizând comportamentul martorilor pe tot parcursul proceselor, discrepanțele dintre declarații, depunerea de declarații false, considerăm apărarea că instanța urmează să constate necredibile declarațiile martorilor și să pună la dubii o astfel de probă (Cauza Cutean vs România).

A evidențiat faptul că în practica bine argumentată națională cât și internațională, în cazul în care există vreun dubiu asupra vinovăției persoanei, se aplică în favoarea inculpatului principiul „*in dubio pro reo*” prevăzut la art. 8 Cod de procedură penală, or, în speța dată sunt prea multe dubii pentru a putea proba cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal. În acest sens, mai menționează că Ciorchină Mihail nu are antecedente penale, nu a fost anterior condamnat, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv din punct de vedere social, este proprietarul și administratorul SRL Select Frigo, astfel deținând o afacere mică a creat locuri de muncă pentru cetățenii țării, achită impozite și alte plăți. Totodată

este membru al Clubului sportiv "Terra Valahia" și a participat la numeroase acte de caritate organizate de acest club.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, s-au respins ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a constatat că prin acțiunile inculpatului Ciorchina Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal – *amenințare a cu omor și cu vătămare gravă a integrității corporale, existând pericolul realizării acestei amenințării*, a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel a indicat că, partea apărării invocă că declarațiile martorului Martînenco date în cadrul examinării cauzei contravenționale precum că *"nu a auzit careva amenințări, precum și faptul că l- a văzut pe Ciorchină din momentul când a început să fugă după Cebotari și până s-a oprit însă nu a văzut ca Ciorchină să fi aruncat cu furca,,* combat declarațiile celorlalți martori precum că Ciorchină ar fi aruncat furca în direcția lui Cebotari, în acest sens, instanța de apel a reținut că procesul verbal cu privire la contravenție din 9 septembrie 2016, întocmit în privința lui Ciorchina Mihail în baza art. 354 Cod contravențional, a fost anulat prin hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 2 februarie 2018, pe când, în ședința de judecată martorul Martinenco Serghei a declarat că a fost martor ocular în momentul când inculpatul a aruncat furca în direcția părții vătămate, declarațiile confirmate de toți martorii indicați, în lista probelor.

Instanța de apel a indicat că, nu are temei de a interveni în sentință nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ciorchina Mihail or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, or, prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, în conformitate cu art. 6, 7, 16, 61, 72, 75, 76, 77, 78 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea decizie cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând:

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră, a comis o infracțiune ce se atribuie categoriei celor mai puțin grave;

- instanța de apel nu și-a argumentat decizia în partea ce ține de respingerea argumentelor procurorului invocate în cererea de apel, atât timp cât inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată în instanța de apel, în acest sens fiind dispusă anunțarea lui în căutare;

- rămâne a fi neclar cum va fi pusă în sarcina executorului judecătoresc, modul de executare a pedepsei cu suspendarea condiționată, atât timp cât inculpatul se ascunde de la prezentarea în fața instanței de judecată;

- corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare;

5.2 Avocatul Croitoru Pavel în numele inculpatului Ciorchina Mihail, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, or, înlocuirea pedepsei cu închisoare cu o pedeapsă neprivativă de libertate, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul său (pct. 3.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- nici prima instanță și nici instanța de apel nu s-au pronunțat asupra argumentelor părții apărării cu privire la credibilitatea martorilor Ignat Anatolie și Șalopa Alexandru;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au ignorat argumentul apărătorului cu privire la discrepanțele dintre declarațiile martorilor date în cadrul cauzei contravenționale;

- instanța de apel greșit a constatat faptul că Martînenco Sergiu a fost martorul acuzării în cauza penală, or, Martînenco Sergiu a fost martor doar în cauza contravențională la contestația depusă de Cebotari Dmitri împotriva procesului contravențional;

- instanța de apel greșit a constatat faptul că Martînenco Sergiu a fost martor ocular în momentul când Ciorchină Mihail a aruncat în direcția părții vătămate;

- Curtea de apel greșit a constatat că ordonanța de ridicare a furcii metalice cu coada de lemn din 04.04.2018 și procesul verbal de ridicare din 04.04.2018 confirmă că inculpatul a acționat cu intenție directă de a-l amenința pe Cebotari Dmitrii, iar partea vătămată a primit amenințarea ca reală, or, aceste documente, întocmite aproximativ peste 2 ani de la evenimentele întâmplate, arată doar caracteristicile tehnice ale furcii și nimic mai mult;

- instanța de apel greșit a indicat faptul că în speță lipsesc circumstanțe atenuante. Conform art. 76 lit. g) Cod penal, poate fi identificată o circumstanță atenuantă și anume: imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea;

- nici prima instanță, nici instanța de apel nu și-a argumentat soluția privind stabilirea pedepsei cu închisoare, de vreme ce sancțiunea art. 155 prevede și alte

categorii de pedepse, care permit aplicarea sancțiunii sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității;

- stabilirea pedepsei cu închisoarea pe termen maxim se aplică în cazuri excepționale și nicidecum nu în cazul unei persoane cu un portret pozitiv, activ social și nepericulos pentru societate;

6. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

6.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal lărgit constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea blândă, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și argumentele în susținerea acestui temei, Colegiul penal lărgit menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a

conținutului sentinței primei instanțe cât și conținutul deciziei instanței de apel, se constată că prima instanță în sentință(f.d. 142 – 143) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, iar instanța de apel în decizia sa (f.d. 215 – 217) corect și-a motivat soluția privind menținerea pedepsei, or, instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, au luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor atenuante și celor agravante.

Colegiul penal lărgit indică că, sunt declarative argumentele recurentului precum că „, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră, a comis o infracțiune ce se atribuie categoriei celor mai puțin grave”, or instanța de apel a indicat în decizie(f.d. 215 – 217), circumstanțele ce au stat la baza soluției instanței de apel de a menține pedeapsa stabilită de prima instanță, concluzionând că pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională, efectivă și disuasivă, ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor atenuante și celor agravante, motivare pe care Colegiul penal lărgit o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

6.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Croitoru Pavel în numele inculpatului:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată(f.d. 209 – 217) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

La fel, Colegiul penal lărgit conchide că, nu poate accepta argumentele recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, instanța de apel în decizie(f.d. 209 – 217) s-a expus asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, în acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, CtEDO statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cât ține de argumentele recurentului precum că, ”atât prima instanță cât și instanța de apel au ignorat argumentul apărătorului cu privire la discrepanțele dintre declarațiile martorilor date în cadrul cauzei contravenționale; nici prima instanță și nici instanța de apel nu s-au pronunțat asupra argumentelor părții apărării cu privire la credibilitatea martorilor Ignat Anatolie și Șalopa Alexandru”, Colegiul penal lărgit indică că, martorii Ignat Anatolie și Șalopa Alexandru au dat declarații în cadrul procesului penal, mai mult, se constată că declarațiile martorilor sunt similare pe tot parcursul procesului, or, atât Șalopa Alexandru cât și Ignat Anatolii, la urmărirea penală au declarat(f.d. 45 – 46verso) că inculpatul l-a numit cu cuvinte necenzurate, l-a amenințat cu răfuială fizică și că îl v-a omorî pe partea vătămată, ulterior, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță martorii Șalopa Alexandru și Ignat Anatolii au declarat(f.d. 99 – 101) că Ciorchina Mihail cu furca în mână alerga după Cebotari Dmitri și îi zicea că îl v-a omorî.

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că, conform procesului – verbal din 25 august 2016(f.d. 14), martorul Șalopa Alexandru a indicat că ”*acel bărbat era agresiv și se exprima cu cuvinte și expresii injurioase în adresa lui Dumitru....fugea după el amenințându-l cu răfuială fizică.*”, conform procesului – verbal din 25 august 2016(f.d. 15), martorul Ignat Anatolie a indicat că a văzut cum inculpatul îl amenința pe partea vătămată cu furca.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” prevăzute de art. 155 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă atât prima instanță cât și instanța de apel verificând probele în ședințele de judecată, au motivat detaliat și clar soluțiile adoptate în urma propriilor metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în sentință(f.d. 141verso – 142verso) și în decizie (f.d. 209 – 215) din care motive au ajuns la concluziile de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal lărgit indică că, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și argumentele în susținerea acestui temei, Colegiul penal lărgit menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului sentinței primei instanțe cât și conținutul deciziei instanței de apel, se constată că prima instanță în sentință(f.d. 142 – 143) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, iar instanța de apel în decizia sa (f.d. 215 – 217 vol. VII) corect și-a motivat soluția privind menținerea sentinței, or, instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, au luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor atenuante și celor agravante, mai mult, asupra acestui temei instanța de recurs deja s-a pronunțat în pct. 6.1 din prezenta decizie, este corectă concluzia instanțelor inferioare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în speța dată.

Referitor la alegațiile recurentului precum că: „*instanța de apel greșit a indicat faptul că în speță lipsesc circumstanțe atenuante. Conform art. 76 lit. g) Cod penal, poate fi identificată o circumstanță atenuantă și anume: imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea*”, Colegiul penal lărgit menționează că acestea reprezintă opinia subiectivă a recurentului bazată pe o apreciere proprie a

circumstanțelor cauzei, or, nu s-a constatat în acțiunile părții vătămate acele acțiuni imorale ce ar fi provocat infracțiunea de amenințare cu omor și cu vătămare gravă a integrității corporale.

Cu referire la motivele recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită” este lipsită de logică, dar și neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului, iar potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivelor expuse de către recurent.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și de către avocatul Croitoru Pavel în numele inculpatului Ciorchina Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe **Ciorchina Mihail XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor